

ROLA ODPOWIEDZIALNYCH I ZADANIA RAD

Być Radcą, co to właściwie oznacza? Wśród zebranych na tej sali jest wielu wybitnych radców, którzy pełnili różnorakie funkcje w przeszłości lub pełnią je obecnie i w znaczącym stopniu przysłużyli lub służą rozwojowi Stowarzyszenia zarówno w Wspólnotach Lokalnych jak i w wymiarze prowincjalnym, więc mogliby na ten temat bardzo wiele powiedzieć, wykorzystując swoje ogromne doświadczenie, jakiego nabyli przez lata pracy, więc to, co teraz przedstawię będzie tylko nieudolną próbą przypomnienia o niektórych rzeczach, którym wielu są doskonale znane.

Kiedy mówimy o posłudze radcy to spotykamy się często z przeświadczeniem, że „mnie to nie dotyczy – nie jestem członkiem Rady”. Jednak biorąc pod uwagę fakt obowiązującej w naszym Stowarzyszeniu kadencyjność Rad, to w niedługiej lub dalszej przyszłości każdy z Salezjanów Współpracowników może pełnić tę posługę wybranym. Mówi o tym Artykuł 17 &1 zawarty w Regulaminu Programu Życia Apostolskiego: *„Posługa animacji i odpowiedzialności w stowarzyszeniu jest posługą apostolską, poprzez którą Stowarzyszenie wzrasta i dojrzewa w komunii, w życiu duchowym i posłannictwie salezjańskim. Wszystkim Salezjanom Współpracownikom może być zaproponowane, aby poświęcili na określony czas, własne energie i zdolności w posłudze animacji i odpowiedzialności.”*. Od radców zależy, więc rozwój Stowarzyszenia, bo - stosownie do PŻA – przypada im rola nie tylko animacyjna, lecz także rola zespołowego kierowania nim. Władza tzn. podejmowanie decyzji, odnośnie życia i działania nie należy do kompetencji delegata czy delegatki. To świeccy Odpowiedzialni ze względu na swoją świecką sytuację, dają swój szczególny, oryginalny i niezastąpiony wkład w rozwój świeckiego wymiaru Stowarzyszenia Salezjanów Współpracowników. Jest ono taką ogromną maszyną o wymiarze światowym, które ma służyć dobru człowieka - zwłaszcza młodego człowieka - znajdującego się w trudnym etapie podejmowania decyzji, których konsekwencje będą rzutować w niedalekiej przyszłości na całe jego życie. I każdy z nas jest kółkiem tej wielkiej maszyny. Przez nasze zaangażowanie i podejmowaną działalność wpływamy na kształtowanie postaw i pomagamy nie tylko tym mieszkającym w naszej wiosce, dzielnicy, czy mieście, ale w pośredni sposób także tym w Polsce, Europie, a nawet w świecie. Tak, więc Salezjanin Współpracownik, a zwłaszcza ten pełniący funkcję Odpowiedzialnego na jakimkolwiek poziomie musi patrzeć na swoją działalność nie tylko przez pryzmat swojej Wspólnoty Lokalnej czy Prowincjalnej, bo jest także Odpowiedzialnym w wymiarze ogólnoswiatowym. To jest bardzo ważna cecha i zadanie. Zaangażowanie Rad i poszczególnych Radców w projekty, które mają służyć szerzeniu dobra w naszych małych społecznościach, poprzez właściwe zrozumienie i wypełnianie tej misji w skali mikro nabierają dużego znaczenia i mogą służyć w skali makro. Przykładem takiego światowego współdziałania i współodpowiedzialności każdej Wspólnoty jest czas, gdy planowane są zmiany w naszych dokumentach. Konsulta Światowa zwraca się wtedy z propozycją zgłaszania swoich wniosków właśnie do Rad Lokalnych, które również w pierwszym rzędzie wyrażają swoją opinię na temat proponowanych zmian. Wiemy, że cechą naszego Stowarzyszenia jest apostołstwo zespołowe, które tkwi swoimi korzeniami w naturze Kościoła, i odpowiada na potrzeby zarówno w wymiarze chrześcijańskim, jaki i ludzkim tym, którzy do niego przynależą, uwzględniając zmieniające się warunki społeczne, kulturowe i ekonomiczne. Ukazuje także i jest swoistym znakiem wspólnoty i jedności. Taka postawa Odpowiedzialnych wywołuje bardzo pozytywne reakcje w innych członkach Stowarzyszenia, jak i w tych, do których skierowana jest nasza działalność. Tylko przez ścisłe zespolenie sił uda się nam w pełniejszym wymiarze osiągać cele dzisiejszego apostołstwa.

KIM SĄ ODPOWIEDZIALNI /RADCY/?

W par. 2 artykuł 17 Regulaminu PŻA czytamy: *„Salezjanie Współpracownicy z gotowością podejmują czas odpowiedzialności, jaka zostaje im powierzona, przeżywają go w duchu rozeznania i pogłębiają swoją specyficzną formację, konieczną, aby podolać swoim obowiązkom, według programów ustalonych przez Stowarzyszenie. Po zakończeniu swojej posługi dają świadectwo o swojej przynależności w postawie prostoty i dyspozycyjności w Stowarzyszeniu”*.

W czasie dokonywania wyborów wzywamy Ducha św. i ufamy, że Jego światło pomoże nam dokonać właściwego wyboru. Z drugiej strony, ci, którym proponuje się podjęcie

odpowiedzialności - świadomi tej roli - również powinni w duchu pokory i ufności podjąć się tego wezwania w myśl: „*nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem*”. Podjęcie tej posługi nie powinno budzić lęku lub zniechęcać Salezjanina Współpracownika do jej realizowania na różnych poziomach organizacyjnych. Zniechęcenie i obawa przed jej podjęciem jest znakiem braku zaufania Bogu i ludziom, którzy chcą nam ją powierzyć oddając swój głos w wyborach. Świadczy to też o braku zaufania do własnych uzdolnień. Nikt nie jest doskonały, ale rzeczą pozytywną jest dążenie do ciągłego polepszania i udoskonalenia siebie. Oczywiście są pewne sytuacje, które uniemożliwiają podjęcia tego zadania. Praca, zwłaszcza we współczesnych czasach zajmuje nie tylko czas materialny, ale także psychologiczny. Podnoszenie kwalifikacji zawodowych, odpowiedzialność cywilna i prawna, pełnienie urzędów – jest np. wielu Salezjanów Współpracowników, którzy pełnią funkcje radnych, są mocno zaangażowani w działalność w różnych instytucji, czy prowadzą wielkie firmy – ta zawęża możliwości zaangażowania i z powyższych względów nie są one odpowiednimi kandydatami na radców, gdyż ucierpiałaby na tym zarówno ich sytuacja życiowa jak i Stowarzyszenie. Ważna jest wtedy kwestia dokonania właściwego wyboru, bo w niektórych przypadkach nie da się pogodzić obowiązków i lepiej będzie zrezygnować z odpowiedzialności w Stowarzyszeniu. Należałoby również zwrócić uwagę, że posługa Rady już sama w sobie jest działalnością apostolską i stanowi ważny wkład dla żywotności Stowarzyszenia, dlatego nie trzeba już szukać innych działalności duszpasterskich.

Wybranie kogoś i powierzenie mu funkcji Rady wcale nie oznacza otrzymania zaszczytu. To przede wszystkim znaczy służyć. Jest rzeczą niezwykle ważną, aby Odpowiedzialni byli świadomi, że w zależności od osobistej sytuacji życiowej i własnej roli, jaką pełnią w Stowarzyszeniu, powinni wносить swój specyficzny wkład posługi. Odpowiedzialni nie mogą uważać za zakończoną własną formację w chwili, gdy przyjęli funkcję Rady. Przeciwnie, aby ich posługa była godna tej nazwy z tego zaangażowania rodzi się wymóg, aby byli bardziej wymagający względem siebie, rozumieli ważność własnej formacji, i kontynuowaną, jako stały proces, osobistego dojrzwania w wierze i upodabniania się do Jezusa według woli Ojca pod przewodnictwem Ducha św., ponieważ są przykładem dla Salezjanów Współpracowników swojej Wspólnoty Lokalnej w formacji i działaniu. Współczesny świat wymaga, aby wykorzystywać przeżyte doświadczenia w procesie formacyjnym, gdyż w radykalny sposób zmieniają się warunki, w jakich przychodzi nam realizować salezjańskie posłannictwo. W sposób szczególny dbają, więc o pogłębianie własnego powołania, znajdują czas na refleksję, uczestnictwo w zjazdach, szkoleniach, dniach skupienia, momentach modlitwy. Wszystkie funkcje, zadania i obowiązki wykonują, jako braterską posługę, w duchu odpowiedzialności i współuczestnictwa, który powinien inspirować tych, którzy zostają wybrani do animowania i kierowania Stowarzyszeniem na jakimkolwiek szczeblu. W wielu wypadkach Radca musi okazać się dyspozycyjnym, co oznacza oddanie jakiejś części własnego czasu i kompetencji oraz umiejętność zorganizowania swoich zajęć. Konieczność godzenia obowiązków Rady z obowiązkami względem rodziny stawiają Odpowiedzialnego niekiedy w trudnej sytuacji, ale musi on znaleźć odpowiednie rozwiązanie. Odpowiedzialny, który zaniechałby swoją aktywną obecność wewnątrz rodziny nie wywiązałby się ze swojego powołania Salezjanina Współpracownika. Rozdysponowanie swojego czasu, jak i sił oraz programowanie z wyprzedzeniem swoich działań z całą pewnością ułatwi przezwyciężenie wielu konkretnych problemów.

Żeby Odpowiedzialny mógł wypełniać swoje zadania w sposób kwalifikowany i zaoferować dobrą posługę konieczne są pewne zalety, które wymagają od niego stałego rozwoju i pogłębionej, starannej troski zarówno o rozwój własnej duchowości jak i Wspólnoty, do której przynależy. PZA podkreśla, że Radca jest odpowiedzialny za pomaganie Salezjanom Współpracownikom w ich formacji. Pełniąc tę posługę nie powinien on zadawałać się tylko interwencjami powierzchownymi. Jest osobą, której czyny są zgodne ze słowami. W swoim życiu stara się świecić przykładem właściwych postaw i dawać czytelne świadectwo o wartościach, które wypływają z głęboko przeżywanej wiary. Ma także przyczyniać się do tworzenia warunków, które będą sprzyjać, aby pozostali mogli wzrastać w tożsamości ludzkiej, chrześcijańskiej i salezjańskiej. Ważną rzeczą jest, aby Odpowiedzialny był uważny na znaki czasu, wykazywał gotowość do właściwego interpretowania zmieniających się znaków życia i ukierunkowywał działalność Stowarzyszenia tak,

aby dawało ono odpowiedź na te zmieniające się warunki. Wymaga to ustawicznego pogłębiania swoich kwalifikacji, ciągłego wzrostu duchowego i adekwatności w stosunku do przemian i potrzeb, jakie zachodzą w codziennej rzeczywistości danej Wspólnoty czy Prowincji. Jest on godny zaufania innych członków Rady i Wspólnoty. Posiada zdolność słuchania i akceptowania innego punktu widzenia, niż własny, oraz umiejętność włączania się z entuzjazmem w czynną współpracę w to, co proponują inni. Jest świadomy swoich obowiązków i zawsze pamięta, że: nade wszystko jest Bóg - „*Służąc Stowarzyszeniu, służy się Jemu*”. Funkcjonowanie Stowarzyszenia nie ma na względzie jedynie zewnętrznych aspektów działalności, lecz również przemyślenia i skutki, jakie wywiera ona na poszczególne osoby, co wymaga od Rady pogłębionej znajomości PZA.

Niezwykle ważnym aspektem jest także spojrzenie Odpowiedzialnego na Salezjanów Współpracowników nie tylko, jako na Wspólnotę, ale także w wymiarze jednostkowym. Ewolucyjny charakter osoby ludzkiej - która wzrasta i dojrzewa ucząc się życia i odpowiadając na nowe sytuacje - wymaga konieczności bycia uważnym na drugą osobę, co oznacza okazywanie troski, staranie się o zrozumienie innych, dzielenie z innymi trudności codziennego życia, dbanie o poznawanie i zainteresowanie się problemami i autentyczne przejmowanie się zmartwieniami. Istotną cechą Odpowiedzialnego jest umiejętność życia z innymi, co oznacza unikanie niepotrzebnych polemik z innymi bez obrażania jednak ich wrażliwości. Nie gani, gdy ktoś zrobi coś źle, ale umie dostrzec także to, co dobre. Wskazaniem byłoby także by Odpowiedzialny posiadał przymioty zwane przez ks. Bosko „zuchwałością”: takie jak odwaga, inicjatywa w podejmowaniu decyzji, konsekwencja w działaniu, stanowczość w dążeniu do celu. W niektórych sytuacjach właśnie to podszept serca, tka „iskierka” pozwala na podjęcie decyzji, która wydaje się ryzykowna, a w perspektywie czasu okazuje się początkiem wspaniałego dzieła, które nie powstałoby przy chłodnych kalkulacjach i długich rozważaniach. Pamiętajmy, że podstawowym obowiązkiem Odpowiedzialnego jest uczestnictwo w spotkaniach Rady czy to Lokalnej czy Prowincjalnej. To świadczy o poważnym traktowaniu swojej funkcji i zrozumieniu roli, jaką w czasie pełnienia swoje posługi ma do wypełnienia. W tym miejscu można powrócić do myśli, która została poruszona na początku. W ten sposób Radca wypełnia swoją misję w wymiarze uniwersalnym. Przyczyniając się do dobrej pracy Rady Lokalnej wnosi wkład w działalność swojej Wspólnoty, przez to przyczynia się do większej aktywności Prowincji, która z kolei przez działania swojej Rady wnosi wkład w działalność Stowarzyszenia w wymiarze Regionu, a co za tym idzie także i świata.

Podsumowując można by podać kilka punktów, którymi powinien charakteryzować się Odpowiedzialny /Radca/.

- Jest wychowawcą: daje świadectwo wierze i zaszczepia system prewencyjny.
- Jest osobą współtworzącą wspólnotę w każdej sytuacji.
- Jest uważny na znaki czasu, natychmiast zwracając na nie uwagę.
- Jest otwarty na Kościół, przyjmując jego orientację.
- Jest uważny na osoby, współuczestnicząc w ich życiu i problemach.
- Rozumie ciągłość formacji rewiduje swoje życie.

Ażeby rozwijać skutecznie działanie Odpowiedzialny /Radca/ będzie się troszczył o rozwój wartości charakteryzujących jego posługę.

- Dyspozycyjność: czasu, kompetencji, poświęcenia się.
- Zaangażowanie: żywe zainteresowanie pobudzające współpracę
- Twórczość: propozycja nowych celów i dróg z odwagą i nadzieją.
- Towarzystwo: być obok tego, kto rozpoczyna drogę.
- Rodzinność: bliskość, serdeczne przyjęcie, poczucie swobody i jedności.

FUNKCJONOWANIE RAD LOKALNYCH.

I tutaj wkraczamy na teren funkcjonowania tych Rad. Rada Lokalna jest organem kierowniczym i animacyjnym, która rządzi Stowarzyszeniem na szczeblu lokalnym. Posiada dokładnie określone zadania i od niej zależy właściwe funkcjonowanie Wspólnoty. Składa się z trzech do siedmiu radców, zależnie od potrzeb i zadań - nie więcej jednak niż jedna trzecia członków oraz z delegata lub delegatki lokalnych. (*art.19 &7 Regulaminu PZA*). Na swoim pierwszym zebraniu należy dokonać wyboru koordynatora, administratora i sekretarza (*art. 20*,

&2Regulaminu PZA).

Trzeba zawsze pamiętać o kolegialnym charakterze kierownictwa, (*regulacja prawna kanon 119 Kodeksu Prawa Kanonicznego*), co wymaga, aby członkowie Rady zintegrowali się i chcieli aktywnie współpracować, aby byli dyspozycyjni do podjęcia odpowiedzialności i pogłębiania tych zalet, jakich wymagają pełnione przez nich funkcje. Wymagana jest zdolność do działania w harmonii między sobą, jak również z osobami pełniącymi odpowiedzialne zadania na innych poziomach – np. w rzeczywistości prowincjalnej. Solidarne uczestnictwo wszystkich członków wyraża współodpowiedzialność Rady. Koordynator koordynuje jej poczynania, ale sam nie rządzi. Rady wypełniają własny obowiązek w sposób twórczy, a zasada kolegialności nie przekreśla ich osobistej inicjatywy. Z drugiej strony kreacyjność i inicjatywy poszczególnych Radców, nie powinny powodować zbytniego rozpraszania zadań i ich mnożenia. W tym celu wymagane jest skuteczne i odpowiednie zaprogramowanie ich i koordynacja.

Jest rzeczą wskazaną, by każdy członek Rady miał dobrze określone zadania, w taki sposób, ażeby jasno wiedział, na czym ma się skonkretyzować jego praca. W ten sposób Rady powinni między siebie rozdzielić zadania i obowiązki związane z różnymi sektorami działalności, choć nie jest powiedziane, że raz wyznaczone nie mogą zostać zmodyfikowane, jeśli zajdzie taka potrzeba czy konieczność. Odpowiedni podział dokonany według możliwości i zdolności członków Rady, będzie pomocny w wykorzystaniu sił na polu realizacji wspólnych zamiarów. Kolegialna odpowiedzialność zakłada czynną obecność we wszystkich sektorach życia Salezjanów Współpracowników. Aby Rada działała sprawnie musi spotykać się w pełnym składzie, o czym było już wspomniane. Liczba i częstotliwość zebrań Rady jest kwestią umowną i uzależniona może być od działalności i potrzeb, ale sugeruje się, aby odbywały się 6 - 10 razy w ciągu roku. W szczególnych wypadkach można zwołać posiedzenia nadzwyczajne.

ZADANIA. Główne zadania Rady lokalnej wyliczone są w artykule 20 Regulaminu PZA. Obecnie chciałbym ograniczyć się tylko do napomknienia o kilku z nich.

Rada ma obowiązek organizowania działalności Wspólnoty Lokalnej, zapewniać ciągły wzrost formacji i życia duchowego, dbać o utrzymanie ducha salezjańskiego. Musi, więc jasno zdawać sobie sprawę, jakie są cele Stowarzyszenia na szczeblu lokalnym, by móc im sprostać jak najlepiej. Dlatego jej zadaniem jest przygotowywanie programu formacyjno – apostolskiego, który powinien uwzględniać ilość członków, specyfikę działania wynikającą np. ze składu personalnego oraz przekrój wiekowy Wspólnoty. Po przeanalizowaniu możliwości, jakimi dysponuje i wymogów apostolatu na terenie gdzie funkcjonuje Wspólnota zostaje on opracowany w oparciu o wskazania Rady Prowincjalnej. (Tutaj należy zwrócić uwagę, że Rady lokalne mają prawo zgłaszać swoje sugestie – odpowiednio wcześniej - do opracowywanego programu formacyjnego Rady Prowincjalnej). Przy projektowaniu należy zwrócić uwagę, by nie angażować się w wiele różnych inicjatyw, lecz skupić się na tych, które mogą w najlepszy sposób przysłużyć się młodzieży i społeczności Kościoła Lokalnego. Nie ilość zadań, ale jakość powinna być priorytetem w programowaniu.

PZA podkreśla, że Rada jest odpowiedzialna za pomaganie Salezjanom Współpracownikom w ich formacji. Posłannictwo i aktywniejsze uczestnictwo w życiu Kościoła lokalnego wymaga osób uformowanych, zdolnych odpowiedzieć na wymagania dnia dzisiejszego. W aktualnej rzeczywistości jest to dostrzeganie jak ewoluuje współczesne społeczeństwo i pomoc, aby każdy mógł się w nim odnaleźć. Dlatego ważną rzeczą są regularne spotkania i inne momenty pogłębiania życia duchowego, jak rekolekcje, dni modlitewne, pielgrzymki, czuwania i adoracje. Tego rodzaju działania przyczyniają się do dojrzewania, stwarzają pełniejszą świadomość przynależności do Stowarzyszenia i jak wskazuje doświadczenie zwiększają jego żywotność. Są one nieodzowne - trzeba je organizować - i wymagają ciągłości, odpowiedniego przygotowania i uważnego przeprowadzania. W tym miejscu należy też podkreślić, jako niezmiernie istotny element udział Salezjanów Współpracowników z Wspólnot Lokalnych w spotkaniach i sympozjach organizowanych przez Radę Prowincjalną, gdyż mogą one być miejsce wzajemnego ubogacania się i dzielenia doświadczeniami.

Obecny PZA wskazuje, aby w każdej Radzie, (Lokalnej czy Prowincjalnej) był Salezjanin Współpracownik odpowiedzialny za formację. Ma on przyjąć odpowiedzialność za programowanie

pracy formacyjnej, służącej wzrostowi ludzko – chrześcijanko - salezjańskiemu jej członków, który przedstawia całej Radzie nie tylko w celu otrzymania aprobaty, ile raczej w celu uwrażliwienia danej Rady na problemy. Pracuje on w ścisłym kontakcie z delegatem/ką, i koordynatorem, oraz dba rozwój powołaniowy. W przypadku braku takiej osoby, to zadanie zobowiązany jest przejąć koordynator (PZA art. 20, &2Regulaminu). Nie jest konieczne by osoba ta była stałym członkiem Rady, choć w zasadzie powinna uczestniczyć w jej zebraniach.

Powołanie Salezjanina Współpracownika jest wybitnie apostołskie, a to powoduje, że mocno angażuje się w służbie i budowaniu Królestwa Bożego. Dlatego życie tym powołaniem wymaga głębokiej podpory duchowej oraz stałego i coraz pełniejszego odnoszenia się do Boga, ponieważ owocność apostołatu jest zależna od zjednoczenia się z Chrystusem. Za przykładem Księdza Bosko duchowość Salezjanina Współpracownika jest duchowością, która przemienia pracę i jego życie w modlitwę. A modlitwa Salezjanina Współpracownika jest prosta, ufna, radosna i twórcza. Do takiego stylu modlitwy formuje Rada troszcząc się, aby stała się ona znaczącym momentem życia każdego członka Stowarzyszenia. Dlatego ważną, choć może wydawać się drobną sprawą jest, aby każde spotkanie, obojętnie, o jakim charakterze rozpoczynało się i kończyło krótką chwilą modlitwy.

Bardzo istotnym zadaniem Rady lokalnej jest podejmowanie inicjatyw powołaniowych, aby pozyskać Aspirantów do Stowarzyszenia, a następnie jest jej obowiązkiem zadbać o właściwą ich formację początkową. Musi towarzyszyć i pomagać im podczas tego okresu, proponując odpowiedni program dostosowany do wieku, dojrzałości i kwalifikacji. W tym czasie propozycja drogi przygotowującej do złożenia Przymierza powinna wprowadzić Aspirantów do głębokiego zjednoczenia z Chrystusem, – jako centrum naszego życia duchowego, ubogacając ich o styl życia salezjańskiego. Czyli kandydat powinien poważnie traktować wymogi wiary chrześcijańskiej, poznać misję salezjańską, (Księdza Bosko -, jego postać, życie, dzieła, jego program apostołski i system wychowawczy), zrozumieć prawdziwą tożsamość Salezjanina Współpracownika. Po okresie przygotowawczym Rada przyjmuje i opiniuje prośbę o przyjęcie do Stowarzyszenia,

Innym, też ważnym zadaniem są więzy ze Zgromadzeniem salezjańskim i innymi Grupami Rodziny salezjańskiej. Należy zadbać o zapoznanie członków Wspólnoty z przedstawicielami tych grup, pogłębiać z nimi więzy jedności, dążyć do prawdziwej komunii w duchu rodzinnym. Polega on - krótko mówiąc – na braterskości, czyli świadomości, że mamy tego samego Ojca duchowego i że współpracujemy w tym samym posłannictwie, choć w różnych formach i autonomicznie. Praktycznie można to realizować organizując choćby wspólne obchody niektóre świąt salezjańskich.

Rada i Wspólnota Lokalna muszą posiadać zdolność finansową. Dlatego wskazane jest, aby przestudiować najodpowiedniejszy system, który pomagałby w utrzymywaniu Stowarzyszenia na własnej płaszczyźnie. Następnie wskazać Salezjanom Współpracownikom, że kochać Stowarzyszenie i zapewniać mu funkcjonowanie, to poczuć się współodpowiedzialny do wspomagania go finansowo w różnych formach. Ponieważ Wspólnota Lokalna jest podstawową jednostką Stowarzyszenia, jest wciągnięta w ekonomiczne uczestnictwo w utrzymywaniu różnych szczebli:, prowincjalnego, regionalnego i światowego. Administracja dobrami Wspólnoty i przygotowanie bilansów jest powierzone administratorowi, który zdaje z tego sprawę przed Radą zatwierdzając przygotowane przed niego sprawozdania finansowe.

Artykuł.31 &1 i 2 Statutu Programu życia Apostołskiego daje Radzie lokalnej możliwość zweryfikowania przynależności do Stowarzyszenia. W przypadku, gdy Salezjanin Współpracownik przestaje uczestniczyć w życiu Wspólnoty Lokalnej należy zorientować się, co jest tego przyczyną. Taka przedłużająca się nieobecność nie musi oznaczać rezygnacji, bo przecież zdarzają się takie sytuacje życiowe czy rodzinne, które powodują, że ustaje aktywność kogoś z członków. Jest rzeczą wskazaną, aby Rady wykazali zrozumienie i utrzymywali kontakt z taką osobą poprzez osobiste spotkania, pomoc w trudnościach i rozmowę. Dopiero później w duchu braterskiej miłości próbują ocenić przypadki oddalenia się i proponują w sposób niezwykle delikatny i z ogromnym wyczuciem, aby taki Salezjanin Współpracownik określił swoją wolę w kwestii dalszej przynależności do Stowarzyszenia. W końcu dopomagają się podjęcia wolnej i świadomej decyzji.

Jeśli podejmie decyzję odejścia, Rada prosi, aby zostało to jej przedstawione w formie pisemnej. Dokument ten przekazuje Radzie prowincjalnej.

Jeśli we Wspólnocie stwierdzi się, że Salezjanin Współpracownik prowadzi styl życia niezgodny z podjętymi obowiązkami podstawowymi wyrażonymi w Programie Życia Apostolskiego, należy w sposób dyskretny pomóc w uświadomieniu znaczenia i skutków niewierności zobowiązaniom chrześcijańskim i salezjańskim. W przypadku dalszej niewierności, należy oświadczyć z przykrością o wydaleniu ze Stowarzyszenia. Sporządzony odpowiedni akt prawny należy przekazać Radzie prowincjalnej. Pomoc w zweryfikowaniu zaangażowania w życie Wspólnoty daje art.14 &1 i2 Regulaminu PZA zalecając coroczne odnawianie Przyrzeczenia. Nie odnowienie go przez Salezjanina Współpracownika przez trzy kolejne lata zobowiązuje Radę lokalną do kontaktu z takim członkiem w celu zweryfikowania sytuacji zrywającej jego więź z Centrum.

Nie można zapominać, że Rada, aby właściwie wypełniać swoje obowiązki i zadania jest także zobowiązana do formowania się. Stowarzyszenie wymaga od Odpowiedzialnych znajomości bezpośredniej i pogłębionej Programu Życia Apostolskiego. Służyć mogą temu spotkania formacyjne, konferencje, dni studyjne organizowane na szczeblu prowincjalnym.

Innymi zadaniami Rad są:

- o Okresowa weryfikacja działalności Wspólnoty Lokalnej,
- o Utrzymywanie dobrych stosunków z władzami administracyjnymi, instytucjami lokalnymi, a w szczególności z tymi, które interesują się problemami młodzieży, ludźmi ubogimi i zepchniętymi na margines społeczny
- o Wydawanie opinii w celu mianowania własnego Delegata Lokalnego.

Gdy patrzymy na to wszystko, co dzieje się obecnie w świecie, na postępującą laicyzację, na coraz mocniejsze próby zamknięcia Boga w murach kościołów i wmawianie ludziom, że wiara jest tylko prywatną sprawą, jako duchowi synowie i córki Św. Jana Bosko musimy ciągle na nowo odkrywać i pogłębiać swoje salezjańskie powołanie i posłannictwo, musimy jako Salezjanie Współpracownicy - Salezjanie żyjący w świecie - podejmować działania, które pokażą, że warto żyć według zasad Ewangelii, że budowanie współżycie między ludźmi na fundamencie wiary, wzajemnej miłości i szacunku to namiastka Królestwa Bożego już teraz, tu na ziemi. Niech Ksiądz Bosko i jego wielki sympatyk błogosławiony Jan Paweł II, którzy taki styl życia i działania zawsze praktykowali i ukazywali jako wzór, niech wspierają nasze Stowarzyszenie w szerzeniu dobra i pomagają odpowiedzialnym w wypełnianiu ich niełatwej, ale pięknej misji.

Kuczera Krzysztof